

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Renáty Janákovéj, o návrhu predsedu Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. M [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Disciplinárny senát podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich

z a s t a v u j e

disciplinárne konanie proti sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. M [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] pre skutok, že

sa dopustil neúnosných prietáhov v konaní vo veci, sp. zn. 14C 1259/1998, žalobkyne O [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] o náhradu mzdy a výdavkov z titulu neplatného okamžitého zrušenia pracovného pomeru a odvolania z funkcie, odo dňa podania návrhu 23. októbra 1998, a to v období od 5. februára 1999 až do 16. júla 2001 a neefektívne do predloženia spisu odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005, pretože **n á v r h b o l p o d a n ý o n e s k o r e n e.**

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] podal dňa 27. júla 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] JUDr. M [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ] pre skutok, že

sa dopustil neúnosných prietáhov v konaní vo veci sp. zn. 14C/1259/1998, žalobkyne O [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] o náhradu mzdy a výdavkov z titulu neplatného okamžitého zrušenia pracovného pomeru a odvolania z funkcie.

Tento žalovaný skutok navrhol kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/, písm. g/ v spojení s § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. a navrhol, aby v zmysle § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. bol sudcovi JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie sudcu. Svoj návrh podrobne odôvodnil, poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a má zato, že v uvedenej veci došlo k porušeniu základného práva žalobcu, resp. jeho právnej nástupkyne na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie tejto záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Podľa názoru odvolateľa tak došlo aj k niekoľkokomesačným obdobiam nečinnosti bez akejkoľvek zákonnej prekážky, čím v konaní vznikli zbytočné prietahy, v účinnom období však bolo konanie okresného súdu málo efektívne a minulo sa svojho účinku.

Navrhovateľ poukázal aj na to, že okresný súd v období od podania žaloby do dňa, keď Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o prijatej sťažnosti, nedokázal organizovať procesný postup plynulo a efektívne, t. j. tak, aby odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň obrátili účastníci konania so žiadosťou o rozhodnutie. Sudca JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] svojím konaním následne spôsobil veľké prietahy v súdnom konaní, v čom je aj zvýraznená škodlivosť takéhoto postupu sudcu voči pôvodnému žalobcovi Ing. M. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] ktorý sa ani nedožil spravodlivosti a potom následne aj voči jeho právnej nástupkyňi C. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ]. Takéto konanie sudcu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] v konečnom dôsledku má negatívny dopad nielen pre sťažovateľku ako účastníčku konania, ale aj pre celé slovenské súdnictvo, ktoré je aj v súčasnosti vystavené veľkej kritike verejnosti, médií a v konečnom dôsledku aj finančným postihom.

Sudca JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý doručil disciplinárnemu súdu 28. augusta 2009, podrobne špecifikoval rozsah úkonov, ktoré boli vo veci vykonané a uviedol, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze viackrát zdôraznil, že predseda okresného súdu nepoukazoval na skutkovú a právnu zložitnosť veci, z čoho Ústavný súd Slovenskej republiky v priebehu konania aj vychádzal. V skutočnosti sa však objektívne jednalo o náročný spor o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, pričom počas konania žalobca viackrát menil rozsah uplatnených nárokov

s predkladaním nových návrhov na dokazovanie a takisto viackrát žiadal o poskytnutie lehoty na mimosúdne jednanie so žalovaným. Súd je v ktoromkoľvek štádiu konania povinný viesť účastníkov k uzavretiu zmiernu, príp. k dosiahnutiu mimosúdnej dohody. Poukázal na to, že pri posúdení subjektívneho zavinenia prieťahov je potrebné prihliadať na celkové obdobie prvostupňového konania a odvolacieho konania, dĺžku ktorého z pochopiteľných dôvodov nie je možné zo strany prvostupňového súdu ovplyvniť a okresný súd nemá v zmysle príslušných ustanovení O. s. p. žiadne relevantné možnosti ako zasiahnuť do odvolacieho konania, aby urýchlil meritórne rozhodnutie, preto ani nemôže v čase odvolacieho konania plynulo a efektívne organizovať procesný postup.

Vzhľadom na uvedené dôvody žiadal disciplinárny súd o objektívne posúdenie všetkých okolností, ktoré mali vplyv na vzniknuté prieťahy predmetného konania, najmä vo vzťahu k subjektívnej stránke. Navrhol, aby disciplinárny súd vykonal dôkaz oboznámením sa so spisovým materiálom veci Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 13C 1259/98, vyžiadaním vyjadrenia predsedu súdu adresovaného Ústavnému súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2009, ako aj vyžiadaním správy z Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] o počte pojednávaných vecí v období od 5. februára 1999 do 1. júla 2001, v spojení s vtedajším stavom nerozhodnutých vecí v senáte.

Na ústnom pojednávaní dňa 3. marca 2010 sudca JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] navrhol disciplinárnemu senátu, aby vyzval navrhovateľa na presné konkretizovanie obdobia, kedy mal konať s prieťahmi, a to z jeho strany ako sudcu zavineným konaním. Ďalej sa vyjadril, že v prípade, ak by nedošlo k odstráneniu tejto prekážky, je potrebné vyvodit' z toho procesný dôsledok ukončenia tohto konania nemeritórnym rozhodnutím vo vzťahu k možnosti zastavenia tohto konania. Navrhol, aby sa disciplinárny senát v tomto konaní dôsledne zaoberal objektívnou a subjektívnou lehotou na podanie návrhu v zmysle statusového zákona.

Ďalej navrhol, aby disciplinárny senát doplnil dokazovanie, a to na otázku náročnosti veci, pretože podľa jeho názoru v disciplinárnom konaní sa nemožno automaticky podriaďovať rozborom prieťahov zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to konkrétne žiadal, aby si disciplinárny senát vyžiadal správu príslušného odvolacieho senátu Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] ktorý rozhodoval ako súd odvolací ku skutkovej, právnej a dôkaznej náročnosti tejto veci.

Po zabezpečení navrhovaných dôkazov účastníkov disciplinárneho konania disciplinárny senát nariadil ústne pojednávanie na deň 12. mája 2010.

Dňa 10. mája 2010 predseda okresného súdu zaslal faxom a 11. mája 2010 aj prvopisom žiadosť o odročenie termínu ústneho pojednávania na deň 12. mája 2010, v podstate z toho dôvodu, že na sudcu JUDr. S. [REDAKOVANÉ] boli podané ďalšie návrhy na prietahy v konaní, ktoré budú musieť byť disciplinárne riešené a aby sa v ďalšom konaní naraz prejednávali disciplinárne návrhy, ktoré boli podané v jeho veciach.

Predseda disciplinárneho senátu dňa 12. mája 2010 bezprostredne pred začatím ústneho pojednávania, ktoré bolo nariadené na 14.00 hod., zistil, že na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd, nebol podaný nový návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] a toto zistenie prečítal na ústnom pojednávaní, ktoré začalo o 14.00 hod. Sudca a jeho obhajca sa vyjadrili, že navrhujú, aby ústne pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti navrhovateľa, pretože nemožno spájať nejaké veci s teraz posudzovanou vecou, ktoré ešte neboli podané na Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny súd.

Disciplinárny senát po vyjadrení sa sudcu a jeho obhajcu, aj so zreteľom na žiadosť navrhovateľa dospel k záveru, že ústne pojednávanie možno vykonať v neprítomnosti navrhovateľa a jeho argumentácia o spojení vecí v čase ústneho pojednávania neprichádzala do úvahy, pretože nový návrh na začatie disciplinárneho konania do konania ústneho pojednávania nebol podaný.

K tomuto záveru dospel aj preto, lebo po získaní navrhovaných dôkazov, ktoré disciplinárny senát potreboval na ústnom pojednávaní vykonať, musel disciplinárny senát ex offo vyriešiť jednu zo základných otázok disciplinárneho konania, a to plynutie, resp. zmeškanie objektívnej alebo subjektívnej lehoty na podanie návrhu.

Disciplinárny súd vykonal ústne pojednávanie dňa 12. mája 2010 v neprítomnosti navrhovateľa, na ktorom vykonal dokazovanie, a to :

- prečítal a oboznámil spis, sp. zn. 13C 1259/1998, Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] podané odvolania a predloženie spisu, sp. zn. 13C 1259/1998, odvolaciemu súdu dňa 9. júna 2005, z č. l. 343, obsah spisu od č. l. 343 až do vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] na č. l. 378, ktorý bol vrátený Okresnému súdu v [REDAKOVANÉ] 9. decembra 2008,
- prečítal a oboznámil vyjadrenie navrhovateľa z č. l. 57 s pripojeným Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z č. l. 60 a 64, kde navrhovateľ vyznačil obdobia prieťahov podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to ich zvýraznením farebným odtieňom,
- prečítal a oboznámil vyjadrenie odvolacieho senátu Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] z č. l. 54 k skutkovej, právnej a dôkaznej náročnosti veci vedenej na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 14C 1259/1998, z ktorého disciplinárny senát zistil, že vo veci, t. č. už nebohým žalobcom Ing. M. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] (zomrelom v priebehu odvolacieho konania) boli uplatňované nároky na náhradu mzdy a náhradu škody spôsobenej mu v súvislosti s neplatným okamžitým zrušením pracovného pomeru a neplatným odvolaním z funkcie riaditeľa a vedúceho ekonomického oddelenia Okresného úradu práce v [REDAKOVANÉ] proti žalovanému právnenému zástupcovi jeho zamestnávateľa.

Z tohto vyjadrenia disciplinárny senát ďalej zistil, že v rámci oboch nárokov, ktoré boli predmetom konania bol uplatňovaný celý rad dielčích nárokov, ktorých okruh a rozsah sa v priebehu konania, v dôsledku opakovaných zmien žalôb, menil a s týmito opakovanými zmenami žaloby sa musel okresný súd a konkrétne zákonný sudca JUDr. S. [REDAKOVANÉ] procesne vyporiadať a o nich rozhodnúť.

Odvolací súd vyhodnotil túto občianskoprávnú vec, že po skutkovej, právnej a dôkaznej stránke išlo o vec náročnú.

Sudca JUDr. M. [REDAKOVANÉ] S. [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní dňa 12. mája 2010 uviedol, že podľa jeho názoru je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že uplynula štvorročná lehota, a preto žiadal, aby disciplinárny senát po vykonaní týchto dôkazov rozhodol o jeho námietke objektívnej lehoty, a to tak, že konanie zastavuje.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. (ďalej len statusový zákon sudcov) disciplinárne konanie sa začína na návrh. Bez návrhu možno disciplinárne konanie začať len v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo orgán prejednávaci priestupok postúpil vec disciplinárnemu súdu.

Podľa § 120 ods. 2 citovaného zákona, návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať:

- a) minister
- b) verejný ochranca práv
- c) súdna rada
- d) predseda krajského súdu aj proti sudcovi okresného súdu v jeho obvode
- e) predseda súdu proti sudcovi príslušného súdu
- f) sudcovská rada proti predsedovi súdu alebo sudcovi príslušného súdu.

Podľa § 120 ods. 7 citovaného zákona, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. e/, najneskôr do štyroch rokov od ukončenia tohto konania. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3, do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.

Podľa § 120 ods. 8 citovaného zákona návrh musí obsahovať meno a priezvisko sudcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera; ak ide o priestupok, návrh musí ďalej obsahovať označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutok napl'ňa, a dôkazy, ktoré svedčia o spáchaní priestupku.

Na základe citovaných zákonných ustanovení disciplinárny senát dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania podala oprávnená osoba, konkrétne predseda

